

af lystfartøjsforsikringer forventes ikke at have provenumæssige virkninger og medfører ikke éngangsudgifter eller større driftsudgifter for told- og skattevæsenet.

Forslaget om ændring af stempeloven skønnes på den ene side at medføre et provenutab som følge af, at danske forsikringselskaber ikke længere pålægges stempelafgift, når de tegner direkte skadesforsikring i et andet EF-land. På den anden side antages forslaget at medføre et merprovenu som følge af dansk stempelpligt, når udenlandske forsikringselskaber tegner direkte skadesforsikring her i landet. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for at skønne over de beløbsmæssige størrelser af de nævnte provenubevægelser, der dog må antages at være af forholdsvist begrænset størrelsesorden. Statens udgifter til tilbagebetaling af den for meget betalte stempelafgift, jf. forslagens § 4, stk. 3, antages at være af yderst begrænset størrelse.

Ifølge oplysninger fra branchen er der ikke udstedt ejerpantebreve i fast ejendom til dækning af forsikringshensættelser i de seneste år. Forslaget om at ophæve stempelafgiften ved tinglysning af de pågældende ejerpantebreve skønnes ikke at medføre noget egentligt provenutab, for så vidt stempelfriheden kan antages at være en forudsætning for, at fast ejendom vil blive anvendt til sikkerhedsstillelse.

Den administrative merbelastning ved ordningen må anses for at være begrænset. Forslaget skønnes iøvrigt ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 og 2

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Efter de hidtidige regler har danske forsikringselskaber som hovedregel skullet erlægge stempelafgift her i landet, når de forsikrede udenlandske formuegoder eller personer. Stempelpligten indtrådte ved forsikringsdokumentets oprettelse.

Bestemmelserne i 2. skadesforsikringsdirektivs artikel 25 fastslår, at der kun må opkræves indirekte skatter og lignende afgifter i det EF-land, hvor risikoen er beliggende.

Det foreslås derfor at ændre stempeloven således, at stempelpligten for forsikringsdokumenter vedrørende direkte skadesforsikringer indtræder ved dokumentets oprettelse, når risikoen er placeret her i

landet. Stempelpligten indtræder uanset hvor dokumentet oprettes.

Forslaget omfatter samtlige forsikringsdokumenter vedrørende skadesforsikringer, dvs. også forsikringsdokumenter, der ikke er omfattet af 2. skadesforsikringsdirektiv. Direktivet omfatter således bl.a. ikke ansvarsforsikringer i forbindelse med atomkraftrisici og farmaceutiske produkter. Forslaget omfatter dog ikke forsikringsdokumenter vedrørende livsforsikring og genforsikring.

Forslaget medfører både en begrænsning og en udvidelse af den hidtidige stempelafgiftspligt. Begrænsningen består i, at der ikke længere skal betales stempelafgift, når risikoen for et forsikringsdokument vedrørende en skadesforsikring, der underskrives her i landet, ligger i et andet EF-land. Udvidelsen består i, at der for samtlige forsikringsdokumenter vedrørende skadesforsikringer, hvor risikoen er her i landet, skal betales stempelafgift, dvs. at det er uden betydning, i hvilket land de oprettes.

Ved udtrykket »risikoen er placeret her i landet« forstås, jf. direktivets artikel 2 d, som hovedregel

- for *juridiske personer*, at virksomheden er beliggende her i landet,

- for *fysiske personer*, at forsikringstageren har sin faste bopæl her i landet.

Herfra gælder der efter direktivet navnlig følgende undtagelser

- for så vidt angår *fast ejendom* og *indbo*, at det forsikrede er placeret her i landet,

- for *transportmidler*, at de er registrerede her i landet,

- for *rejseforsikringer* som hovedregel, hvor forsikringstageren har indgået aftalen.

Med forslagens § 3, nr. 2, ændres stempelovens § 4, stk. 1, nr. 2, således at der ikke indtræder stempelpligt i de tilfælde, hvor et forsikringsdokument er fritaget for stempelafgift efter de foreslåede bestemmelser i stempelovens § 3 A.

Til nr. 3 og 4

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 5

Efter Lov om forsikringsvirksomhed (LFV) og Lov om tilsyn med firmapensionskasser (FPL) skal livsforsikringselskaber, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser føre et register over aktiver, der modsvarer de forsikringsmæssige hensættelser. De registrerede aktiver tjener i tilfælde af økonomisk sammenbrud udelukkende til fyldestgørelse af de berørte forsikringstagere.

Som betingelse for, at fast ejendom kan medgå til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser fast-